

Ad detestati-
one mendacij
multa faciūt.

q̄ multa sunt q̄ mouere debent discipulū
ad veritatis amorē z detestationem men-
daciū. Primo q̄ mendaciū est vitium dia-
bolicū: inter alia enī vitia mendaciū ap-
propriaſ diabolo sicut veritas deo. Ioan.
viii. ipsa veritas de diabolo loquens ait:
Ille homicida est ab initio z i veritate nō
stetit: cū loquit̄ mendaciū ex pprijs loquit̄
q̄ mendax est z pater eius. Sc̄do q̄ men-
daciū est odiosuz deo q̄ veritas est. Pro-
uer. vj. Proferentē mendacia odit de⁹: ec-
clesiasti. xxv. Tres species odit aīa mea
Pauperē superbū: z diuitē mendacez: et
senē fatuū. Tertio q̄ mendaciū est igno-
miniosuz vitium. Ecclesiasti. xx. Opprobriuz
neq̄ in hoīe mendaciū. glo. Inter maxima
vitia mendaciū enumerat̄. Quarto men-
daciū est nociuū: aīam enī occidit: sapiē. j
Os q̄d mentis occidit aīam. glo. Asuro
ne pcti mentientis. Quinto perducit ad
dānationē. Psal. Perdes oēs q̄ loquunt̄
mendaciū. Circa sc̄dm notandū q̄ nō
omne mendaciū est pctm̄ mortale z p̄ cōse-
quens nō omne mendaciū dānationē me-
retur. Unde augu. in li. psal. dicit: Duo
sunt genera mendacioz: in quibus nō est
magna culpa: cū aut iocamur aut cū pro-
ximo cōsolēdo mentis. Circa sc̄dm vi-
delicet quādo mendaciū est pctm̄ morta-
le est cōsiderandū: cū sc̄o thoma sc̄da sc̄de
q. cx. articu. iij. q̄ pctm̄ mortale est: quan-
do repugnat charitati per q̄. ā aīa viuit
deo cōiuncta. Potest aut̄ mendaciū p̄tra-
rari charitati tripliciter vt ait idē doctor
sc̄us ibidē. Uno modo fm̄ se. Alio modo
fm̄ finē intentū. Tertio modo p̄ accidens
Sc̄dm se quidē p̄trariat̄ charitati ex ipsa
falsa significatiōe que quidē si sit circa res
diuinas p̄trariat̄ charitati dei cui⁹ verita-
tem aliqs tali mendacio occultare vel cor-
rūperenit̄. Unde huiusmodi mendaciū
nō solū opponit̄ virtuti veritatis sed etiā
virtuti fidei z religiōis: z ideo hoc menda-
ciū est grauissimū z mortale. Si vō falsa si-
gnificatiō sit circa aliqd̄ cuius cognitio p̄-
tineat ad hoīs bonū: puta q̄ pertinet ad p̄-
fectionē sciētiē z informatiōē moruz tale
mendaciū inquantū infert damnū false opi-
nionis pximo: p̄trariat̄ charitati quantū
ad dilectionē pximi: vnde est pctm̄ morta-
le. Si vō sit falsa opinio ex mendacio gene-

Nō oē mēda-
ciū est mortale
peccatum.

Decisio quā-
do mendaciū
fit mortale et
q̄ cōtrariet̄
charitati.

rata circa aliquid de quo nō referat vtrū
sic aliter cognoscat: tunc ex tali mendacio
non damnificat̄ proximus sicut si aliquis
fallitur in aliquib⁹ particularib⁹ p̄tingen-
tibus ad se nō pertinentibus. Unde tale
mendaciū fm̄ se non est peccatū mortale.
Ratiōe vō finis intēti quoddā mendaciū
cōtrariat̄ charitati puta q̄d dicit̄ ad iniu-
riā dei q̄d sp̄ est peccatū mortale v̄pote
religiōi cōtrariū aut innocuentū px-
imi quantū ad personā diuitias vel famaz
et hoc est etiā peccatū mortale cū nocere
pximo sit peccatū mortale. Ex sola aut̄ in-
tentione peccati mortalis aliquis mortali-
ter peccat. Si vō finis intentus non sit cō-
trarius charitati: nec mendaciū fm̄ hanc
rationem erit peccatum mortale sicut ap-
paret in mendacio iocoso in quo intendit̄
aliqua leuis delectatiō: z in mendacio of-
ficioso in quo intenditur vtilitas pximi
Per accidens autē potest contrariari cha-
ritati ratione scandali vel cuiuscunq̄ dā-
ni consequentis: et sic erit etiā peccatū
mortale dum scilicet aliquis non veretur
propter scandalum publice mentiri.

Tract. B. car. xxvij. de. xxix. et. xxx. in-
strumentis: vbi de māfuetudine z de de-
cē rationibus propter quas inter religio-
sos maxime innocentia seruāda est.

Māfuetudo non instrumentū
est (Malū pro malo non red-
dere) q̄d sumptuz est ab aplo
pxime ad thessa. v. Videte ne
quis malū p̄ malo alicui red-
dat: sed q̄d bonū est sectamini inuicē z in
oēs. Et leui. xix. dicit̄ Nō querat̄ vltionē
nec memor eris iniurie ciuiū tuorum. In
hoc loco virtus p̄clarissima māfuetudinis
discipulo huius schole amāda monstrat̄:
que dicit̄ modestia animi siue tranquillitas
que nulla incurrentiuz rerū tribulatione
agitat̄: vel māfuetudo est animi dulcedo
quā nō vincit amaritudo. vñ glo. math. v
dicit̄: Aditis est quē nō rancor v̄ ira affi-
cit: s̄ oīa eq̄nimit̄ sustinet. Et criso. sup
math. Mansuetus est qui cū puocat⁹ fue-
rit nec malū cogitat̄ facere nec facit. Itēz
Augu. in sermone dñi i mōte: Adites sūt
qui cedūt ip̄robitatibus z nō resistūt ma-
lo: sed vincūt in bono malo. Ubi notan-
dū venit q̄ ad huius virtutis amorē octo

Māfuetudo
amanda z q̄
fit māfuetudo.